

kunde tiltræde dette Lovforslag, men at man ellers maatte mene, at en Lovfæstelse af Arbejdstiden ikke var tilraadelig, at den frie Ordning mellem Arbejdere og Arbejdsgivere var at foretrække. Der er i og for sig ingen Grund til paa dette Tidspunkt at optage en Diskussion om, hvorvidt man vil mere end det foreliggende Lovforslag. Der foreligger jo ikke andet nu. Men jeg ønsker dog, at sige, at jeg naturligvis er uenig med det ærede Medlem i hans Betragtningmaade. Jeg tør ogsaa sige, at det i høj Grad vilde være til at skabe Ro i vort Samfundsliv, hvis man vilde forlade den Opfattelse, det ærede Medlem gjorde gældende, og gaa til en videregaaende Lovfæstelse af et saa fundamentalt Spørgsmaal som Fagenes Arbejdstid. Det er jo ikke ubekendt, at der indenfor Arbejderorganisationerne netop nu er en meget stærk Bevægelse med det Formaal at faa en ret betydelig Indskrænkning i Arbejdstiden. Jeg tror dog, at en Gennemførelse af en fornuftig Lovgivning paa dette Omraade var at foretrække for den Storkamp, der utvivlsomt ligger truende i Luften og mulig vil bryde løs om ikke ret mange Maaneder. Men det vil vi jo faa at se, efterhaanden som Tiden skrider frem, og hvis det viser sig muligt at komme videre ad Lovgivningens Vej, haaber jeg ogsaa, at saadanne Anskuelser maa kunne overvindes.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Peder Hedebol) sagde, at han ikke kunde forstaa, hvorfor man ikke havde kunnet anvende Fabriklovens § 24. Ja, der er gjort gældende, at vel maa man erkende, at Virksomheder med kontinuerlig Drift kan være sundhedsskadelige, men Fabriklovens § 24 siger, at der skal være særlig Fare for Arbejdernes Sundhed, og det er netop dette Begreb: *særlig Fare*, man ikke har villet erkende var til Stede paa de foreliggende Omraader, hvorfor man ikke har ment det muligt at anvende den nævnte Lovparagraf.

Endvidere gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Bestemmelsen om de 168 Timers samlede Arbejdstid i Løbet af 3 Uger og mente, at der her kunde være Tale om et Tilbageskridt. Jeg tror nu ikke, det er rigtigt, men er naturligvis fuldkommen villig til at deltage i en Forhandling derom, og jeg kan ogsaa sige, at det selvfølgelig ikke har været min Hensigt at medvirke til noget, der paa nogen Maade kunde betegnes som et Tilbageskridt, ligesom det fornuftigvis heller

ikke kan være min Hensigt med dette Lovforslag at berøve Arbejderne deres Søndagsfrihed. I den Henseende maa jeg bemærke, at Fabriklovens § 26, der omhandler Helligdags- og Søndagsfrihed for Arbejdere i Fabrikker og fabrikmæssig drevede Virksomheder, selvfølgelig vil bestaa uanfægtet efter Vedtagelsen af dette Lovforslag. I øvrigt er Bestemmelsen, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører forudsaa, en Maksimumbestemmelse, som altsaa ikke udelukker, at man ved frivillig Overenskomst kan komme længere ned. Men, som sagt, de Indvendinger, det ærede Medlem gjorde, vil jo nærmere kunne blive prøvet, og min Medvirken til det for Arbejderne bedst mulige Resultat vil selvfølgelig paa Forhaand være sikret.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Sigurd Berg) gjorde en Bemærkning om, at en Overgangstid maaske var nødvendig, og i samme Retning talte det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner). Jeg maa sige, at jeg ikke ret vel kan tro, at en Overgangstid skulde være nødvendig. Efter at dette Lovforslag er fremsat og har faaet den Tilslutning, som Tilfældet har været, vil man ganske naturligt i de paagældende Virksomheder begynde at anstille sine Betragtninger over, hvorledes man skal indrette sig, og der kan neppe her, saaledes som det vilde være Tilfældet, hvor der skal foregaa Nybygninger og Nyanskaffelser, være Tale om, at en egentlig Overgangstid er paakrævet. Noget andet er, at der, som det ærede 3die Medlem for Hovedstaden talte om, kan være indgaaet Kontrakter. Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten i saa Tilfælde vil betale Forskellen i Produktionsomkostningerne, maa jeg naturligvis sige, at det kan jeg ikke tænke mig Muligheden af. Derimod er det andet Alternativ, det ærede Medlem opstillede: at man fra Statsmagtens Side eventuelt vilde bidrage til Ophævelse af saadanne Kontrakter, noget, som naturligvis kan møde Velvillie. I det hele skulde jeg tro, at der ikke her er Tale om saadanne Kontrakter, der i særlig Grad kunde forrykke disse Industriers økonomiske Grundlag. Det er min Opfattelse, at de Virksomheder, der her er Tale om, i det hele er saaledes økonomisk funderede, at de forholdsvis smaa Forøgelse i Driftsomkostningerne, som denne Lovgivning vil medføre, neppe kan virke omvæltende paa disse Industrier.

Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden gjorde en Bemærkning om, at den